

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr. Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz. Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 22. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych

22.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924, w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej do załatwiania zatargów pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. Nr. 71, poz. 686), oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 listopada 1930, Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza, w składzie: Przewodniczącego Inż. Stanisława Zwolińskiego — Inspektora Pracy 42 Obwodu, jako przedstawiciela Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, Inż. Stanisława Kumora, Wojewódzkiego Inspektora ochrony lasów i łowiectwa we Lwowie, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Feliksa Orzelskiego, Naczelnika Sądu Powiatowego zamiejskiego we Lwowie, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości — na posiedzeniach, odbytych w czasie od 4 do 15 grudnia 1930 we Lwowie — po wysłuchaniu opinii przedstawicieli pracodawców i pracowników rolnych, orzekła:

Warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego z wyłączeniem powiatów: Brzozów, Jarosław, Kolbuszowa, Krosno, Łańcut, Nisko, Przeworsk, Rzeszów, Sanok, Strzyżów i Tarnobrzeg, — na czas od 1 kwietnia 1931 do 31 marca 1932 ustala się, jak następuje:

L. Zasady ogólne.

Art. 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców leśnych, z wyjątkiem lasów państwowych, posiadających obszar leśny nie mniej, niż 150 ha, z drugiej zaś strony stałych fizycznych pracowników leśnych, zatrudnionych jako straż leśna (gajowych, borowych i t. p.).

Inwalidzi, pracujący narówni z pozostałymi pracownikami, z normalną zdolnością do pracy w leśnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce, jak i w naturaljach. Inwalidzi o zmniejszonej zdolności do pracy oraz pracownicy, nie posiadający pełni sił fizycznych, mogą być godzeni na niższych warunkach.

Art. 2.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1931 do dnia 31 marca 1932.

Art. 3.

Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919, Dz. Pr. Nr. 65, poz. 394, podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy o pracę, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki określone niniejszym orzeczeniem, ulegają z mocy ustawy zastąpieniu przez warunki, określone niniejszym orzeczeniem.

U w a g a: Wszelkie indywidualne umowy o pracę, zawierające korzystniejsze dla pracowników warunki, niż je przewiduje niniejsze orzeczenie, są prawnie obowiązujące przez taki czasokres, na jaki zostały zawarte.

Art. 4.

Rok służbowy rozpoczyna się 1 kwietnia, a kończy się 31 marca roku następnego. Obie strony obowiązują wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy, przed upływem terminu jej wygaśnięcia, a najpóźniej do dnia 31 grudnia włącznie, ustnie, wobec dwóch świadków lub pisemnie. Niewypowiedzenie umowy pracy do dnia 31 grudnia włącznie przedłuża milczaco umowę indywidualną na rok następny. Uchylenie się w jakiegokolwiek bądź formie, przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy pracy umowy tej nie przedłuża.

Art. 5.

Pracodawca obowiązany jest wydać pracownikowi bezpłatnie książeczkę obrachunkową. Książeczka winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę, oraz przez pracownika. Do książeczki tej mają być wpisane: pobory w gotówce i w naturze według zawartej umowy, każdorazowo wydana pracownikowi ilość tych poborów, powierzone mu inwentarze. Do książeczki obrachunkowej mają być wpisywane potrącenia z należnych poborów, jak ustawowe opłaty na rzecz Kasy Chorych, przypadające na pracownika i t. p. Powyższą treść książeczki obrachunkowej wpisuje pracodawca lub jego zastępca, a pracownik jest obowiązany w tym celu książeczkę przedłożyć każdorazowo pracodawcy lub jego zastępcy. Książeczka obrachunkowa ma służyć jako dowód Komisji Rozjemczej, stwierdzający ilość wydanych poborów; w razie zębienia książeczki obrachunkowej przez pracownika, służy jako dowód książki gospodarce pracodawcy.

Art. 6.

Zatargi, wyniki na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a pracownikami, regulują Komisje Rozjemcze, bądź Sady państwowe, według kompetencji.

Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku może nastąpić na zasadzie orzeczenia Komisji Rozjemczej, lub też wyroków Sądów państwowych, według kompetencji.

Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno: a) pracodawcom wstrzymywać świadczeń, b) pracownikom przerywać pracę.

U w a g a: W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może zawiesić pracownika w spełnianiu swych obowiązków służbowych i wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem wszystkie świadczenia, w razie jednak wygrania sporu przez pracownika pracodawca winien wydać zaległe świadczenia, wraz z dodatkiem miesięcznym 1% w zbożu i 2% w gotówce.

II. Stosunek wzajemny.

Art. 7.

Pracodawcom i ich zastępcom przysługuje prawo do stanowczego i konsekwentnego traktowania pracowników, traktowanie to jednak winno być sprawiedliwe. Stosunek pracodawców i pracowników winna cechować wzajemna życzliwość i przystojność zachowania się.

Pracodawców i ich zastępców obowiązują ściśle przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne uiszczenie poborów, przewidzianych umową.

Pracowników obowiązują ściśle przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, a w pierwszym rzędzie zapobieganie i wykrywanie kradzieży, dążność do największej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich instrukcji służbowych.

Art. 8.

Pracownicy objęci niniejszą umową nie mogą być używani przez zastępców pracodawców do

posług osobistych, z wyjątkiem specjalnych okoliczności.

III. Warunki wynagrodzenia.

Płace gotówkowe.

Art. 9.

Pracownicy straży leśnej, zatrudnieni w majątku leśnym o obszarze poniżej 250 ha, pobierają minimalną płacę w gotówce w wysokości 120 zł rocznie, zaś w majątku leśnym o obszarze powyżej 250 ha 140 zł rocznie.

Wynagrodzenie powyższe płatne jest kwartalnie lub miesięcznie zdołu.

Deputat gruntowy.

Art. 10.

Oprócz wynagrodzenia gotówkowego otrzymują pracownicy straży leśnej orny grunt deputatowy w naturze, który na gruntach dobrych wynosi co najmniej 1.8 ha, zaś na lichej gruntach co najmniej 3.2 ha. Ustalenie ilości gruntu deputatowego, zależnie od jakości, względnie dobroci gleby, normują obie strony pomiędzy sobą, w razie zaś sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza.

Grunt deputatowy winien być położony niezbyt odległe od mieszkania strażnika lasowego.

Grunta oddane do użytku straży leśnej nie mogą być osobom trzecim wydzierżawiane. Przy tych gruntach musi pozostać wszelki naturalny nawóz, wyprodukowany w obrębie osiedla pracownika straży leśnej.

Przy ustaniu stosunku służbowego obowiązują zasadą, że za pełny rok służbowy należy się pracownikowi jednorazowy plon z gruntu deputatowego, za część roku pracy należy mu się taka część plonu jednorocznego, jaką część z odnosnego roku przepracował. Powyżej wspomniana część plonu ma być oznaczona w porozumieniu się pracodawcy z pracownikiem, a należąca się uprawionemu część ma mu być dana w naturze, lub w równowartości pieniężnej według cen miejscowych, w obu wypadkach po straceniu nieponiesionych przez pracownika kosztów produkcji, obliczonych na podstawie miejscowych cen robocizny i nasienia. W razie różnicy zastrzygniętej co do takiego rozrachunku, decyduje Komisja Rozjemcza.

Ordynaria.

Art. 11.

W razie braku gruntu deputatowego, odpowiadającego warunkom w art. 10 określonym, otrzymuje pracownik, jako ekwiwalent za grunt deputatowy, ordynarię w ilości poniżej określonej.

Ordynaria w zbożu dla pracownika straży leśnej, zatrudnionego w majątku leśnym o obszarze, poniżej 250 ha, wynosi 12 kw. zboża twardego, zaś dla pracownika straży leśnej, zatrudnionego w majątku leśnym o obszarze powyżej 250 ha, wynosi 13 kw. zboża twardego.

Ponadto otrzymuje każdy pracownik objęty tem orzeczeniem 30 kw. gotowych ziemniaków.

Zboże wydane na ordynarię musi być dobre, zdrowe i dobrze oczyszczone. W skład ordynarii wejdzie 2 kw. pszenicy, 6 kw. żyta, reszta w zbożu jadalnym. W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy, może być wydane w zamian żyto w stosunku 1 kwintal pszenicy równy 1.30 kwintala żyta.

Ziemniaki wydane powinny być zdrowe i bez ziemi.

Mielenie zboża odbywa się na koszt pracodawcy, lub w zamian za to pracownik otrzymuje albo równoważnik w gotówce, jeżeli wynagrodzenie otrzymuje w gruncie, lub też 10% w życie do otrzymanej ordynarii.

Ordynaria winna być wydawana pracownikom w pierwszym miesiącu każdego kwartału. Ordynarię za drugi kwartał roku służbowego może pracodawca wydać w dwóch równych ratach, z których pierwsza winna być wydana 1 lipca, a druga najpóźniej do 15 sierpnia.

O ile pracownik nie posiada własnych koni, ordynaria winna być dostarczona do mieszkania pracownika na koszt pracodawcy.

Utrzymanie inwentarza.

Art. 12.

Pracownik straży leśnej ma prawo trzymać dwie krowy z przychowkiem od tychże do 6 tygodni. Na utrzymanie tych krow otrzymuje pracownik 1/2 ha łąki dwukośnej, lub 1 ha łąki jednokosnej i pastwisko w miejscu wskazanym przez pracodawcę.

Art. 13.

Pracownik straży leśnej ma prawo do trzymania w domu tej ilości trzody chlewnej, w granicach istniejącego przy mieszkaniu służbowym pomieszczenia.

Opał.

Art. 14.

Pracownik straży leśnej otrzymuje w stosunku rocznym drewna twardego 16 m. przestrz. lub 20 m. przestrz. drewna miękkiego; 1 m. prz. drzewa twardego równa się 1 1/4 m. prz. drewna miękkiego, lub 1 kupie twardej gałęzi o pojemności 3 m. prz. — 1 m. prz. drzewa miękkiego równa się 1 kupie miękkich gałęzi o pojemności 3 m. prz. Gałęzie muszą mieć w grubszym końcu, w czole kupy, nie mniej jak 5 cm. średnicy.

Opał wydaje się pracownikowi zgóry co najmniej na jeden miesiąc.

O ile pracownik nie posiada koni, opał winien być dostarczony mu do miejsca zamieszkania kosztem pracodawcy. Pracownikowi nie wolno sprzedawać opału.

Art. 15.

Niezależnie od wynagrodzenia, przewidzianego w artykułach poprzednich niniejszego orzeczenia, pracownik straży leśnej otrzyma:

i) na 5 lat w miesiącu października kozuch krótki,

b) na jeden rok w miesiącu październiku buty,

c) na 1 rok w miesiącu październiku czapkę lub kapelus.

U w a g a: Wymienione przedmioty przechodzą po czasie, na który zostały wydane, na własność pracownika.

W razie opuszczenia, lub utraty posady przez pracownika winien on zwrócić pracodawcy niezamortyzowaną część rzeczywiście ceny kupna tych przedmiotów umundurowania.

Art. 16.

Pracownikowi wzywaniem do Sądu w charakterze świadka w sprawach pracodawcy lub delegowanemu w interesach tegoż pracodawcy, wypłacane będzie strawnie: za całą dobę 3 zł, za pół dnia 1.50 zł.

Mieszkania.

Art. 17.

Mieszkanie pracownika straży leśnej winno się składać conajmniej z jednej izby z podłogą drewnianą, mieszczącą w sobie kuchnię i z komory. Gdy istniejące budynki na to pozwalają, oraz w razie budowania nowych pomieszczeń dla pracowników straży leśnej, mieszkanie takie winno się składać z 1 izby z komorą i kuchnią.

Ubikacje mieszkalne winny być wytynkowane, posiadać szczelne drzwi i okna urządzone do otwierania. W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, obowiązany jest pracownik wstawić nową w ciągu najdalej 2-ch tygodni.

Wapna do bielienia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie.

Podłogi mają być położone, a piece doprowadzone do należytego porządku przed 1 listopada.

Mieszkania mają być ze szczelnym dachem, tam, gdzie dachy są posute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich.

W majątkach, gdzie zacieka woda do piwnicy i mieszkań pracowników, winny być poczynione zabezpieczenia w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy i pracownicy winni dbać, aby otoczenie mieszkań było higieniczne. Obowiązują wybrukowanie dostępu do studzien, oraz zastąpienie zużytych cembrzyn nowymi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 mtr. od mieszkań służbowych. W pobliżu mieszkań znajdować się mają zasłonięte ustępy.

Pracodawcy winni dążyć do zakładania przygnojówkach ogródków owocowych, w szczególności przez dostarczanie drzewek i t. p.

Pracownicy obowiązani są utrzymywać mieszkanie w należywym porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu chociażby najkrótszy czas jest stanowczo wzbronione.

Bez zgody pracodawcy nie wolno przyjmować sublokatorów.

Przy wprowadzeniu się pracownika tenże melduje pracodawcy skład swej rodziny.

Drobny remont mieszkania i budynków gospodarczych niewymagający sił fachowych, uskutecznia pracownik sam, materiałami dostarczonymi przez pracodawcę.

Art. 18.

Pracownicy straży leśnej, prowadzący gospodarstwa na przydzielonych im deputatach gruntowych i łąkowych, muszą posiadać odpowiednich rozmiarów budynki gospodarcze na pomieszczenie swych zbiorów, dobytku i narzędzi.

Art. 19.

Pracownicy zajmujący mieszkanie własne, otrzymują odszkodowanie za nieotrzymanie mieszkania od pracodawcy w stosunku rocznym 2 q żyta, względnie inne świadczenia równoważnościowe.

Urlopy.

Art. 20.

Pracownik straży leśnej otrzymuje w ciągu roku 12 dni urlopu w dniu nieświęteczne, bez potrącenia świadczeń. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, względnie przełożonym, z wyjątkiem wyjazdów spowodowanych pisemnym wezwaniem władz państwowych.

Pracownik na czas uzyskanego urlopu winien na żądanie pracodawcy lub przełożonego dać pewnego zastępcę, którego opłaca pracodawca, w stosunku równoważnika od 10 do 20 kg. żyta dziennie, według cen miejscowych.

Ubezpieczenie.

Art. 21.

Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego zwolnić pracownika straży leśnej li tylko z tytułu jego starości; może go jednak skutkiem starczej niezdolności do pracy przenieść, do czasu ustawowego rozwiązania tej sprawy, na emeryturę, która winna zapewnić emerytowanemu mieszkanie i połowę normalnych poborów.

Przepis ten dotyczy tylko tych pracowników, który przepracowali na dobro tego samego pracodawcy lub danego gospodarstwa leśnego 35 lat, lub najmniej 25 lat, lecz w tym wypadku tylko wówczas, gdy przekroczyli 60-ty rok życia.

Art. 22.

Opłaty ubezpieczeniowe mają być uskuteczniiane zgodnie z obowiązującymi przepisami. W razie nieszczęśliwego wypadku winien pracownik zgłosić wypadek u pracodawcy, pracodawca zaś u kompetentnej władzy, w sposób przewidziany ustawą, podając wysokość zarobków zgodnie z umową zbiorową. W razie niezgłoszenia wypadku u kompetentnej władzy pomimo zgłoszenia takowego przez pracownika lub jego rodzinę u pracodawcy, pracodawca odpowiada za wszystkie wynikię stąd szkody dla pracownika.

Art. 23.

O ile pracownik nie utrzymuje własnych koni, to w razie potrzeby otrzymuje na koszt pracodawcy furmankę, po ksiedza z chrztem, ślubem i pogrzebem, w razie ciężkiej choroby po ksiedza i akuszerkę, a należność za furmankę ma prawo pracodawca pobrać sobie w Kasie Chorych. O ile ustawa nie przewiduje zwrotu tej należności przez Kasę Chorych, pracodawca nie może potrącać sobie za furmankę żadnych świadczeń pracowników. Zadanie furmanki musi być — poza wypadkami ciężkiej choroby — zgłoszone 24 godzin naprzód.

Zapomogi na wypadek śmierci.

Art. 24.

Na wypadek śmierci pracownika, otrzymuje jego żona i dzieci przez pół roku wolne mieszkanie, a pobory za 1 kwartał.

Obliczenie poborów za kwartał pośmiertny następuje analogicznie do postanowień art. 10.

Lwów, dnia 15 grudnia 1930 r.

Przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Inż. Stanisław Zwoliński.

Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa:

(—) Inż. Stanisław Kumor.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości:

(—) Feliks Orzelski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Kancelarii

P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Dnia 18 b. m. o godz. 5 pp. odbędzie się na Zamku herbatka dla sportowców.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Dnia 9 stycznia r. b. w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego odbyła się doroczna konferencja, poświęcona sprawom, związanym z udziałem Polski w stałej Międzynarodowej Radzie Badań Morza w Kopenhadze. Dr. Michał Siedlecki, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego, stał delegat Rządu Polskiego do tej Rady, oraz drugi delegat, p. Józef Borowik, dyrektor Instytutu Bałtyckiego, złożyli sprawozdanie z przebiegu ostatniej sesji, odbytej w Kopenhadze. Wysłuchawszy wyczerpujących sprawozdań z prac, dokonanych w Polsce w r. 1930 w dziedzinie badań morza, oraz omówiwszy plan pracy na przyszłość, konferencja uchwaliła zwrócić się z apelem do kierowników odpowiednich pracowni naukowych oraz zakładów badawczych w szkołach akademickich, aby dążyli do zainteresowania młodych przyrodników sprawami morza i pracą naukową w dziedzinie badań morskich. Poza tem konferencja uznała za rzecz konieczną i pilną powołanie komisji do opracowania planu stworzenia nad Bałtykiem placówki naukowej, służącej celem zarówno naukowym, jak dydaktycznym oraz praktyczno-rybackim.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego, bilans handlu zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej łącznie z W. m. Gdańskiem w roku 1930 przedstawiał się, jak następuje: przywieziono 3.571.023 tonn towarów, przyczem wartość wyniosła 2.245.973 tys. zł. Wywieziono 18.922.132 tonn towarów. Wartość wywozu wyniosła 2.433.244 tys. zł. Saldo dodatnie w roku 1930 wyniosło 187.271 tys. zł.

W miesiącu grudniu 1930 r. przywóz wynosił w wadze 285.672 tonn towarów, w wartości 158.907 tys. zł. Wywóz zaś w wadze 1.660.036 tonn towarów, w wartości 183.178 tys. zł. Saldo dodatnie w miesiącu grudniu 1930 r. wyniosło 24.271 tys. zł.

W porównaniu do listopada przywóz zmniejszył się w wadze o 15.486 tonn, w wartości o 4.939 tys. zł, wywóz zmniejszył się w wadze o 126.776 tonn, w wartości o 12.699 tys. zł.

Najważniejsze zmiany w przywozie wyrażają się w zmniejszeniu surowców włóknistych (o 4,8 milj. zł), zwłaszcza bawełny (o 3,8 milj. zł), oraz skór i futer zarówno surowych, jak wyprawionych (o 6,1 milj. zł).

Zwiększył się natomiast przywóz maszyn i aparatów (o 2,3 milj. zł), jak również przyrządów oraz sprzętu elektrotechnicznego (o 2,1 milj. zł). Następnie zwiększył się przywóz środków komunikacyjnych (o 1,8 milj. zł).

W wywozie, poza zniżką na artykułach spożywczych (o 11,4 milj. zł), zanotować należy zmniejszenie na węglu (o 2,1 milj. zł). Zwiększył się natomiast wywóz trzody chlewnej (o 2,1 milj. zł), drzewa, zwłaszcza tartego (o 7,1 milj. zł) oraz wytworów hutniczych i walcowniczych (o 1,7 milj. zł).

W związku z pojawieniem się w prasie pogłosek o zamierzonym jakoby utworzeniu nowego Ministerstwa Lotnictwa i o mającym jakoby nastąpić zlikwidowaniu i podziale Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, Polska Agencja Telegraficzna jest upoważniona do stwierdzenia, że pogłoski te są nieprawdziwe i bezpodstawne.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Posiedzenie piąte

z dnia 16 stycznia 1931 r.

Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 4 m. 15 pp. Na porządku dziennym były sprawy następujące:

1. Sprawozdanie Komisji Skarbowej o rządowych projektach ustaw: a) o monopoli zapalczanym, b) o zaciąganiu 6 1/2 % pożyczki zagranicznej. Sprawozdawca poseł J. Gliński.

2. Pierwsze czytanie projektu ustawy o porborze rekruta w r. 1931.

3. Pierwsze czytanie projektu ustawy o Państwowym Funduszu Eksportowym.

4. Pierwsze czytanie projektu ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym.

5. Pierwsze czytanie projektu ustawy, upoważniającej Ministra Skarbu do udzielenia pożyczki Państwowemu Funduszowi Drogowemu z realizacji serji III premjowej pożyczki dolarowej.

6. Pierwsze czytanie projektu ustawy o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowa).